

naas Noget, naar der ikke sparedes andre Steder. Nu gjør man den Beregning, der vistnok i Reglen vil slaa til, at, naar Skydsudgifterne skulle afholdes af Kommunerne selv, vil der blive vist større Økonomi paa dette Omraade. — I Lovforslaget § 3 er der bibeholdt den gjældende Regel om, at Repartitionen af de herhenhørende Udgifter foretages af Lagthinget paa Kommunerne, altsaa enten paa samtlige Kommuner, forsaavidt Skydsbet vedrører Æerne i det Hele, eller paa det enkelte Sysseles Kommuner, forsaavidt de have kommunal Karakter. Derimod indeholdes der en ny Regel i § 2, forsaavidt den bestemmer, at de Skydsudgifter, der falde paa den enkelte Kommune enten efter den ene Repartition eller efter den anden, atter skulle fordeles af Forstanderstaberne paa de enkelte Sogne i Forhold til deres Skatteevne. Dette stod ogsaa i Regjeringens Forslag, dengang Sagen blev forelagt Lagthinget berøppe. Af Motiverne ses imidlertid, at Lagthinget foretog Forandring deri, idet det mente, at Repartitionen burde ske paa de enkelte Sogne i Forhold til Folketallet paa samme Maade som Repartitionen skete paa Kommunerne. Regjeringen har imidlertid troet i Genhold til en anbefaling fra Amtmanden paa Færøerne at burde optage det oprindelige Forslag, at Repartitionen skulde ske efter Skatteevne. Til Støtte derfor er der i Motiverne anført forskjellige Grunde, nemlig, at Lagthinget, idet det har forandret Regjeringens oprindelige Forslag ikke har lagt meget stor Vægt paa den Forandring, at det er oplyst, at Skatteevnen kan være temmelig forskjellig i de enkelte Sogne, samt at det i det Hele taget er let at faae Dplysninger om, hvor stor Skatteevnen er, og derefter foretage nøjagtig Repartition. Jeg tvivler ikke i fjerneste Maade paa, at dette i det Hele taget er vel begrundet. Der er jo dog alligevel det Giendommelige herved, at man gaar imod det, som er vedtaget i Lagthinget, der vistnok maa have haft sine Grunde til at foretage denne Forandring, og det var dog muligt, at der turde være Grund til at søge at erholde Dplysninger i det Enkelte om, hvad der i saa Henseende har været det Bestemmende. Maa jeg med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høie Things Velvillie.

Jessen: Det har jo været det Sædvansmæssige, særlig her i Thinget, med Hensyn til de første Lovforslag, at, naar Lagthinget havde gjort en Indstilling, og denne var bleven godkjendt af den høitærede Justitsminister og forvandlet til et Lovforslag, samt, naar der da var sagt Ja og Amen til dette af den første Landsthingsmand, bliver et saadant Lovforslag at betragte for os Andre som temmelig urørligt Gods, hvormed vi ikke synes at have synderlig Grund til at beskæftige os. Denne Sædvane har jeg hverken Ønske eller Forventning om at forandre. Men den foreliggende Lov giiber ind i den kommunale Ord-

ning, og det er af den Grund, at den har interesseret mig, fordi det forekommer mig, at den i saa Henseende staar noget i Modstrid med det Princip, som er gjort gjældende — hvad jeg finder meget rigtig — i den anden Lov, til hvis Behandling vi komme, nemlig det Princip, at vi maatte søge at bringe de første kommunallove i saa nær Overensstemmelse med de i de øvrige Amtter her i Landet gjældende kommunallove, som Forholdene tillode det. De første Forhold ere jo, naar man undtager Naturforholdene, egentlig ikke meget forskellige fra dem, der herske i de øvrige Kommuner og Amtter her i Landet, og navnlig har jo Lovgivningen bestræbt sig for at søge at bringe saa megen Overensstemmelse tilveie som muligt. Naar nu denne Lov gaar ud paa med Hensyn til nogle Udgifter, som vedkomme nærmest Sysseleterne, at ligne de paagjældende Udgifter paa Sysseleterne istedfor at lade dem udredes af Amtterne i det Hele, af Amttrepartitionsfonden, staar Loven i den Henseende i Strid med den Regel, som blev gjort gjældende ved Landkommunalloven af 1867 § 49, hvor man netop gif til at have de særlige Ligninger, som da fandt Sted i stort Maal indenfor det samme Amt. Vi havde Ligning paa Herredet, paa Ketskræbse, vi havde Ligning paa Jordemoderdistrikt og meget Lignende. Man fandt dengang, at det var usikkert, at alle disse særlige Ligninger indenfor Amtets Grænser faldt bort, og derfor have vi ikke senere kendt Noget til en saadan særlig Ligning. Her indføres nu den Regel, at Udgifterne ved Sysselemændenes Skyds saavel som Udgifterne ved Befordringen af Medlemmerne af Kommunernes Forstanderstaber skal lignedes paa Sysselelet. Det anser jeg for lidet usikkert, og jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem, der nu talte, saavel som til den høitærede Minister, om man ikke navnlig ved denne Udgift kunde blive ved den tidligere Regel, saaledes at Udgifterne ved Sysselemændenes Skyds udredes af Amttrepartitionsfonden, eller jeg veed meget vel, at den udredes egentlig ikke direkte af Amttrepartitionsfonden, thi der er jo en særlig Skyds-kasse, hvoraf Udgifterne afholdes, men Amtsrådet eller Lagthinget bestemmer jo, hvad der i den Henseende skal lignedes, og det bliver fordelt over den hele Amtsrådskræbse, det hele Amt. Med Hensyn til denne Udgift tror jeg heller ikke, at man paa nogen Maade vil bespare Noget ved at ligne den paa Sysseleterne. Jeg antager, at Sysselemændene ikke ville spare Noget paa denne Udgift, fordi den lignedes alene paa Sysseleterne. Men Sysseleterne ere jo indbyrdes af saa stor Forskjellighed med Hensyn til Evnen til at udrede Udgifterne, at det dog forekommer mig, at være noget haardt, om de Sysseletere, som have mindst Evne, men hvis naturlige Forhold ofte kunne medføre, at Udgifterne til Befordring netop slaa i det omvendte Forhold til Evnen til at udrede dem,